

[Poul Nødgaard]

alt i udlandet, fordi de på forskellig vis har været ude at arbejde for det danske samfund.

Jeg har også noteret mig, at der er en ændring med hensyn til løsning af sognebånd derhen, at borgeren nu kan løse sognebånd til en præst, og at denne kun i meget sjældne tilfælde kan nægte den pågældende at løse et ønskesognebånd. Som reglerne hidtil har været, har en præst rimelig let kunnet afslå en ansøgning om sognebånd; det, der her er sket, er en god opstramning, således at den, der af en eller anden grund måtte ønske at løse et sognebånd til en anden menighed, nu betydelig lettere kan komme igennem med et sådant ønske og også at få et eventuelt afslag prøvet hos biskoppen.

Hovedprincippet i den lovgivning, som kirkeministeren lægger op til, er fortsat, at medlemmer af folkekirken skal lade deres kirkelige handlinger udføre i det sogn, de hører til. Der er enkelte undtagelser, men jeg må erkende, at jeg meget gerne ser, at landets præster og menighedsråd vil være særdeles fleksible, såfremt personer af den ene eller anden grund – også ud over de eksempler, der er nævnt i lovteksten – måtte ønske en kirkelig handling henlagt til en anden kirke end den, man normalt tilhører, og dermed også til en anden præst.

I en tid, hvor folkekirken står en lille smule svagt hos mange, synes jeg at man fra kirkernes og præsternes side må udvise stor fleksibilitet, og det føler jeg mig ganske sikker på at de også vil. Jeg håber, det vil være sådan, at præsterne vil administrere lovens bestemmelser med stor fleksibilitet. Det, det drejer sig om, er trods alt, at kirken i de situationer, hvor vore borgere har brug for den, ikke altid må køre strengt efter nogle lovparagraffer, som Folketinget har vedtaget. Jeg betragter det foreliggende lovforslag som en form for rammelovgivning, som man kan rette sig efter. Men kan man de enkelte steder i landet finde gode løsninger, som borgerne er glade for og tilfredse med, kan jeg ikke se, at der skulle være noget grundlag for, at nogen overordnet myndighed skal blande sig.

Alt i alt må jeg på Fremskridtspartiets vegne sige, at vi vil se meget positivt på dette lovforslags videre behandling, og at vi vil tilstræbe, at der kan komme en hurtig udvalgsbehandling, så loven kan blive vedtaget og de fornødne bekendtgørelser udstedt, således at loven kan træde i kraft den 1. januar 1992.

Jette Pors (CD):

Der er blevet sagt meget om de enkelte detaljer i forslaget, og jeg skal kun meddele, at CD er særdeles positive over for lovforslaget, både hvad angår sognebåndsproblemerne, og hvad angår dette med at betjene udlændinge i Danmark og danskere i udlandet i kirkelige sammenhænge; vi har intet at indvende imod det oplæg, der foreligger i dag.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre finder, at det er en udmærket idé at sammenlægge de bestemmelser, som vi behandler i dag, i én lov; det kan vi tilslutte os. Vi kan i øvrigt generelt tilslutte os alle de forslag, der ligger i lovforslaget.

Jeg skal nøjes med at kommentere én ting, og det drejer sig om sognebåndsløsningen, hvor det har været anført af Socialdemokratiets ordfører, at man ikke synes, det er tilstrækkeligt med biskoppen som ankeinstans. Jeg vil gerne understrege, at det synes Det Radikale Venstre absolut det er, for vi mener, at vi generelt bør forenkle vores ankesystem, men så sandelig og endnu vigtigere også, fordi sognebåndsløsning er et lokalt anliggende, som kræver lokale afgørelser; det har ikke noget at gøre med juristeri.

Vi skal tilsige et konstruktivt og hurtigt udvalgsarbejde.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti kan bakke forslaget op. Vi synes, det er et godt forslag, og ved grundig gennemlæsning ser vi, at der egentlig ikke er de store ændringer. Hvis man ved, hvordan det fungerer i praksis i dag, er der ikke ret mange problemer i dette her.

Hvad angår sognebåndsløsning, er vi helt enige i, at man er nødt til at have en eller anden bestemmelse, for hvis der går mode i at ønske en bestemt præst, kan der nemt blive et så stort tilløbsstykke ud af det, at det vil være vanskeligt at betjene de øvrige medlemmer i menigheden. Vi er helt enige i, at dette ikke har noget at gøre med kirkeministeren; afgørelsen ligger hos biskoppen; det må være et indre anliggende for kirken.

Men i øvrigt tilsiger vi en positiv udvalgsbehandling; vi mener ikke, det kan volde de store vanskeligheder.